

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3380/2020
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у радном спору по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Миодраг Тодоровић, адвокат из ..., против туженог Друштво за производњу грађевинског материјала „ББ“ АД из ..., кога заступа пуномоћник Александар Андрић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1487/2019 од 14.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1487/2019 од 14.02.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1487/2019 од 14.02.2020. године, делимично је преиначена првостепена пресуда Основног суда у Лозници П1 83/17 од 24.01.2019. године, поништено је решење туженог бр. .. од 08.09.2017. године о привременом удаљењу тужиоца са рада од 30 дана почев од 11.09.2017. године и решење од 19.09.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 22.12.2016. године и обавезан је тужени да тужиоца врати на рад. Преиначена је и одлука о трошковима поступка, те обавезан тужени да тужиоцу накнади износ трошкова од 123.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Потврђена је првостепена пресуда у преосталом делу којим је усвојен тужбени захтев за поништај решења туженог бр. .. од 09.02.2018. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду са анексима и тужени обавезан да тужиоца врати на рад. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара, а захтев туженог за накнаду ових трошкова је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужени, због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Оспорио је основаност ревизије и определио трошкове за састав одговора по АТ.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио да ревизија није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Осим позивања на битне повреде парничног поступка као ревизијски разлог, ревидент конкретно не указује која је битна повреда поступка учињена, нити се позива на законску одредбу на којој заснива тврдњу о учињеним битним повредама ЗПП. Другостепени суд је своје одлучивање засновао на чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку које је оценио правилним и потпуним, тако да се ни погрешно и непотпуно чињенично стање не могу са основом истицати у овом ревизијском поступку, нити се у ревизији наводи које су то чињенице које у поступку нису или су погрешно утврђене.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог запослен од 1982. године. Због неисплаћених зарада тужилац је у два наврата био председник штрајкачког одбора, а затим је изабран за председника синдикалне организације. Решењем туженог од 08.09.2017. године, тужилац је привремено удаљен са рада у трајању од 30 дана почев од 11.09.2017. године, због повреде радне дисциплине која се огледа у некоректном односу према директору. Упозорењем од истог датума тужилац је упозорен на постојање наведеног отказног разлога. Побижаним решењем од 19.09.2017. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 1. Измене и допуне правилника о раду од 26.11.2015. године, која се огледа у некоректном односу према директору у телефонском разговору од 07.09.2017. године. Тај разговор је био у вези разговора директора туженог са супругом тужиоца, такође запосленом код туженог, након кога је тужиочевој супрузи позлило. Уплашен за њено здравље тужилац је директору туженог рекао да врши мобинг над његовом супругом и да му је ударио на породицу, те да ће се бранити свим средствима. Синдикат радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије је предложио мирно решење спора, односно да је удаљење са рада, а самим тим и умањена зарада довољна санкција за исхитрено реаговање тужиоца. По наведеном решењу тужиоцу је престао радни однос са даном доношења решења 19.09.2017. године, а решење му је достављено 21.09.2017. године. Са истог разлога тужиоцу је решењем туженог од 09.02.2018. године отказан уговор о раду са анексима у коме је наведено да му радни однос престаје са даном достављања решења.

Код овако утврђених чињеница правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев и поништили решење туженог од 09.02.2018. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду са свим анексима, јер се из истог разлога, не може два пута отказати уговор о раду. Овим решењем и претходним решењем туженог од 19.09.2017. године тужиоцу је отказан уговор о раду из истог разлога, повреде радне дисциплине која се огледа у некоректном односу према директору туженог, везано за исти догађај од 07.09.2017. године. Ревизијским наводима се одлучивање судова у овом делу ни не спори.

Према ревизијским наводима тужени спори правилну примену материјалног права од стране другостепеног суда који је усвојио тужбени захтев за поништај решења туженог о удаљењу са рада тужиоца и отказу уговора о раду 19.09.2017. године. Ревидент погрешним сматра становиште другостепеног суда, да се непримерено обраћање тужиоца директору туженог може сматрати емотивном реакцијом која се не може окарактерисати као понашање због кога не може да настави рад код послодавца, што је услов за отказни разлог из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду.

Врховни касациони суд не прихвата ревизијске разлоге туженог. Ако запослени не поштује радну дисциплину прописану општим актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, настаје отказни разлог прописан у члану 179. тачка 3. тачка 8. Закона о раду. Радна дисциплина представља општи стандард по коме сваки акт недисциплине може довести до отказа уговора о раду, под условом да је нарушавање радне дисциплине такво да запослени обзиром на процес рада и све околности случаја не може да настави рад код послодавца. Код овог отказног разлога кривица запосленог се не утврђује већ је потребно да конкретни отказни разлог мора да прати свест запосленог о недисциплини. У конкретном случају својим понашањем и односом према претпостављеном тужилац није показао да не поштује уобичајене и прописане стандарде понашања на радном месту и радном окружењу, као и организацију рада. Тужиочево обраћање критичном приликом директору туженог је исхитрена емотивна реакција изазвана забринутости за здравље члана породице и као таква представља усамљену инцидентну ситуацију која као што је утврђено није довела до немогућности наставка рада тужиоца код туженог, па не стоји отказни разлог са кога је тужиоцу отказан уговор о раду. Ово тим пре што је отказ уговора о раду несразмерна мера имајући у виду друге мере прописане одредбом члана 179а Закона о раду како се изјаснила и синдикална организација.

На основу изложеног и члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио ревизију туженог као неосновану.

Тужиоцу је одбијен захтев за накнаду трошкова одговора на ревизију обзиром да се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице из члана 154. ЗПП.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић